

ILUSTRACE FOTO MILAN JAROS

Anketa: Co vám dalo studium na vysoké škole?

Každý rok v Česku úspěšně dokončí vysokoškolské studium více než 60 tisíc vysokoškolských studentů. Zeptali jsme se proto absolventů a brzkých absolventů vysokých škol v Česku i zahraničí, jaký pro ně měla studia přínos.

BARBORA KOTOUN
Univerzita v Cambridgi,
magisterský titul v oboru
sustainability leadership

Studium vysoké školy mi dalo mnohem víc než odborné znalosti. Především mě naučilo kritickému a systémovému myšlení – dívat se na problémy v souvislostech, chápat jejich komplexitu a hledat řešení, která fungují dlouhodobě.

Velkou hodnotu mělo neustálé vystupování z komfortní zóny – ať už prostřednictvím tzv. facilitovaných diskusí, skupinových projektů na úplně nová témata nebo reflexe vlastního leadership stylu. Studium bylo inten-

zivní a náročné, ale právě to vedlo k osobnímu i profesnímu růstu.

Měla jsem možnost naslouchat výjimečným řečníkům z praxe – lidem, kteří skutečně ovlivňují svět udržitelnosti, byznysu i veřejných politik – a zároveň se učit od spolužáků z celého světa. Sdílení zkušeností a vyměňování perspektiv s lidmi z různých kulturních i profesních kontextů bylo jedním z největších přínosů studia.

Zásadní roli sehrála také diplomová práce, zaměřená na zapojení soukromého sektoru do rozvoje podnikání uprchlíků v uprchlických táborech v Keni a Ugandě. Výzkum mi umožnil mluvit s velmi inspirativními lidmi a nabídl mi nový pohled na podnikání jako nástroj změny. Ukázal mi sílu vůle a odhodlání lidí, kteří dokážou budo-

vat smysluplné podniky i v těch nejtěžších podmínkách a přitom se vědomě snaží o pozitivní sociální dopad.

Studovala jsem sustainability leadership, který mi pomohl pochopit, jak propojit byznys, politiku, společnost a životní prostředí a jak v tomto napětí smysluplně vést změnu. A uvědomit si, že i já můžu být hybnou silou pozitivního dopadu ve světě.

JOSEFÍNA ŠVEHLOVÁ
Filozofická fakulta MU v Brně,
bakalářský titul v oboru
uměnovědných studií
Fakulta umění a designu UJEP
v Ústí nad Labem, magisterský
program kurátorství

Studium na vysoké škole mi obohatilo život v mnoha ohledech. Rozšířilo mé dosavadní znalosti ze střední a základní školy. Poznala jsem díky němu nové a zajímavé lidi. Měla jsem možnost výběru ze zajímavých předmětů, jako byla „nová filmová vlna“ nebo „architektura severozápadních Čech“. Díky studiu kurátorství jsem měla možnost navštívit spoustu zajímavých výstav a poznat umělce, kteří jsou významní pro českou výtvarnou scénu. Studium na vysoké škole mi také pomohlo zjistit, co mě vlastně zajímá. Díky tomu jsem se mohla vydat cestou, která mi přináší radost do života.

Kdybych ale měla říct, co je úplně největší přínos studia na vysoké škole, tak asi možnost vydat se studovat do jiné země s programem Erasmus. Já jsem měla možnost účastnit se dvou pobytů v Německu, v Řezně a Düsseldorfu. Oba mi přinesly nové zkušenosti, jako například žít v jiné zemi, kde se mluví jiným jazykem, nebo se seznámit se studenty z celého světa. Člověku se v běžném životě jen tak nepoštěstí povídat si s lidmi z Japonska nebo z Peru na jednom místě. Myslím si, že Erasmus je dobrý i proto, že člověku rozšíří jeho kulturní znalosti a může odstranit předsudky, které člověk v dospívání získal. Navíc jedna z největších výhod Erasmu je, že se člověk může zlepšit v angličtině či v dalších jazycích.

Studium na vysoké škole může být náročné a klade určité překážky, přesto jsem toho názoru, že mě připravilo na další kapitoly v mém životě a teď je jen na mně, jak se zkušenostmi ze studií naložím.

ADÉLA ZAJÍČKOVÁ
Právnická fakulta UK v Praze,
magisterský titul v oboru právo
a právní věda

Studium na VŠ? Moc. Všechno. Akademické prostředí je svět ve světě. Plný ideálů, podnětů,

vstřícnosti a tisíců možností (sociálních, kariérních...). Argumentační soutěže na střední mě uvěznily v představě, že objektivní pravda není a jde jen o to, jak se co vydebatoval. Škola a kapacity tam vyučující mě naučily, že objektivní pravda není mýtus, že tu máme zákony, předpisy a pravidla. A že tu jsou ne jako překážky, ale jako koridor, který usměrňuje a vede.

DANIEL PÍNA
Fakulta informačních
technologií ČVUT,
inženýrský titul v oboru
softwarové inženýrství

Budu upřímný. Věřím, že v dnešní době plně informací by se člověk s dostatečnou disciplínou dokázal většinu faktických znalostí naučit i sám doma. Škola mi samozřejmě dala systém a teoretický základ, ale to nebylo to hlavní.

To, co by se doma v obýváku ani v on-line kurzu nasmulovat nedalo – a co považuji za tu skutečnou, nenahraditelnou hodnotu oněch pěti let –, jsou lidé.

Vysoká škola mi dala unikátní příležitost strávit pět let života v prostředí vysoce inteligentních a inspirativních osobností. Nemám teď na mysli profesory, ale své spolužáky. Být součástí takové komunity mě neuvěřitelně formovalo. I při náročném studiu jsme si totiž dokázali najít čas prostě jen být spolu – cestovat, hrát hry nebo se bavit o životě. A právě tato neformální interakce mě formovala možná více než samotná výuka.

Tito lidé mi otevřeli zcela nové obzory a zásadně změnili můj pohled na svět. Díky možnosti růst a konfrontovat své názory s tak talentovanými přáteli jsem získal nejen rozhled, ale především zdravé sebevědomí.

JAKUB ČECH
Právnická fakulta UK,
magisterský titul v oboru právo
a právní věda, Právnická fakulta
MU, magisterský titul v oboru
veřejná správa

Nejvíce si na svém vysokoškolském studiu cením lidí, které jsem měl možnost díky němu poznat. Zažil jsem na právnické fakultě řadu skvělých a inspirativních vyučujících. Jestli se něčím studium na VŠ zásadně odlišuje oproti střední škole, je to z mého pohledu právě to, že student má právo (dokonce ze zákona) vybrat si svého učitele, pokud předmět vyučuje více pedagogů. Zásadní byla pro mě zkušenost v akademické samosprávě. Jako člen Akademického senátu Univerzity Karlovy jsem se naučil, že změny je možné prosazovat i zdola, když člověk rozumí pravidlům hry a je ochoten do ní vstoupit. I když to není vždy jednoduché a nebudou ho mít všichni kolem rádi.

Tahle zkušenost mi ale také ukázala, proč jsou vysoké školy ne vždy dobře řízené a dostatečně se neposouvají kupředu: systém se brání změnám. Studium mi také ukázalo, že právo není jen suchá teorie, ale nástroj. Nástroj, kterým lze hájit slabší, zpochybňovat zaběhlé postupy a nutit instituce k odpovědnosti. Proto se v doktorátu věnuji právu na vzdělání; protože přístup ke kvalitnímu vzdělání by neměl záviset na tom, odkud pocházíte nebo kolik máte peněz.

Co mi tedy univerzita dala? Odvahu ptát se, nástroje k hledání odpovědi a přesvědčení, že akademická půda má smysl jen tehdy, když není odtržena od reality.

MATYÁŠ SVÍTÁK
Fakulta sociálních věd UK,
bakalářský titul v oboru
sociologie, Fakulta sociálních
studí MU, bakalářský titul
v oboru psychologie

Vysokoškolské studium mi v první řadě rozšířilo kariérní možnosti. Po maturitě na všeobecném gymnáziu jsem si nedovedl představit, že bych šel rovnou do práce. Neměl jsem vůbec představu o tom, co chci v životě dělat. Možnosti pracovního uplatnění, které by se mi bez vysoké školy nabízely, mě moc nelákaly, a moc jsem si nedovedl představit, že bych něco z toho měl dělat do konce života a cítit se naplněný. Takže vysoká škola byla jasnou volbou, protože mi otevřela mnoho dalších možností při výběru profese.

Studium sociálněvědních oborů mi kromě výše zmíněného dalo celou řadu dalších kompetencí, například schopnost kriticky přemýšlet o společnosti a světě, ve kterém žiji. Nevidět věci kolem sebe černobíle a nepodléhat prvním dojmům. Naučil jsem se empatii a snaze porozumět druhým lidem, což, doufám, užítkuji i ve své budoucí práci.

Díky katedře, na které studuji, jsem mohl v rámci programu Erasmus+ na půl roku vycestovat na studijní pobyt do malebného městečka Tartu v Estonsku. Díky tomu jsem si mohl vyzkoušet žít v cizí zemi na vlastní pěst, poznat kulturu, historii, zvyky, přírodu a každodenní život v moc zajímavé zemi, o které jsem do té doby nevěděl skoro nic.

Nejen díky zahraničnímu pobytu, ale i díky běžné výuce v Česku se mi také výrazně zlepšila znalost angličtiny, protože jsme nuceni absolvovat předměty v angličtině a číst povinnou literaturu taktéž v angličtině.

V neposlední řadě jsem si udělal několik skvělých přátelství, za což jsem velmi vděčný. Vytváření nových sociálních vazeb a setkávání inspirativních lidí, ať už spolužáků či vyučujících, jednoznačně považuji za důležitý přínos vysokoškolského studia.

BARBORA HAVELCOVÁ
Královský technický institut,
Stockholm, magisterský titul
v oboru Architecture

Studium na vysoké škole pro mě nebylo jen o získání odborných znalostí, ale především o otevření očí a rozšíření obzorů. Vnímám ho jako bezpečný „bazar příležitostí“ – prostor, kde si člověk může vyzkoušet nové role, nápady a cesty, aniž by hned nesl plnou váhu rizika reálného světa.

Konkrétně studium na KTH ve Stockholmu pro mě bylo mimořádně formativní. Škola funguje jako meka studentských klubů a iniciativ a samotný Stockholm je často označován za evropské Silicon Valley. Tato kombinace mi dala nejen inspiraci, ale i sebedůvěru a podporu pustit se do vlastních projektů. Díky tomu jsem založila neziskovou organizaci – divadlo pro mezinárodní studenty – a zá-

roveň vytvořila dva pre-seed startupové koncepty: jeden zaměřený na podporu udržitelných materiálů ve stavebnictví a druhý na podporu mladých podnikatelek formou accountability buddy systému.

Vysoká škola podle mě především ukazuje, kolik možností existuje – ať už přímo skrze projekty a výuku, nebo nepřímo skrze inspiraci lidmi okolo a jejich odvahou něco zkoušet. Moje studium mi navíc dalo jedinečnou příležitost žít a studovat nebo pracovat ve čtyřech různých zemích na třech kontinentech (Česko, Švédsko, USA, Austrálie) a otevřelo mi cestu k mezinárodním zkušenostem i dalším profesním možnostem, včetně ucházení se o víza.

ELIŠKA FAJMONOVÁ
Filozofická fakulta UK,
bakalářský titul v oborech
český jazyk a literatura
a francouzština pro mezikulturní
komunikaci, Filozofická fakulta
UK, magisterský titul v oborech
tlumočnictví francouzština-
čeština, španělština-čeština

Navzdory původním touhám studovat v zahraničí jsem nakonec vystudovala veřejnou českou vysokou školu. Jsem ráda, že jsem mohla vystudovat bezplatně a získat tak schopnost něčemu se věnovat do hloubky, pracovat se zdroji a přemýšlet o světě. Ze všeho nejdůležitější je pro mě ale nabytá disciplína, a to i myšlení – vím, že chaos je možné i strukturovat, a mám dojem, že jsem se naučila klást otázky, vymezovat pojmy, ale především jsem se posunula od intuice k vědomí. Studium jazyků mi v mém případě umožnilo porozumět vlastní vícejazyčnosti a pochopit, že nic není nikdy černobíle ani sto procentní. Nakonec mám pocit, že mi akademické prostředí dalo možnost nějak zapadnout, navzdory tomu, že jsem vlastně nikdy nikam moc nezapadla. A to především proto, že jsem byla schopná obhájit svůj skromný výzkum v rámci diplomové práce, čímž se stal legitimním i v tomto světě.

Bez magisterského titulu bych navíc dnes nejspíše nemohla působit jako manažerka komunikace francouzského velvyslanectví v České republice.

LADA VEŽRANOVSKÁ
Univerzita Palackého
v Olomouci, bakalářský
titul v oborech sociologie,
andragogika a brzy v oboru
učitelství pro 1. stupeň ZŠ

Studium na vysoké škole mi kromě oborového vzdělání dalo všeobecný rozhled a dobré konexe. Díky studiu na univerzitě jsem se dostala do okruhu lidí, kteří řeší hlubší otázky, a to ať politické či celkově společenské. Člověk se tak mohl posunout, více se dozvědět o věcech, o kterých dříve neměl moc přehled, a získat nové vztahy.

MARIE BUDINSKÁ
Vysoká škola ekonomická
v Praze, bakalářský titul v oboru
arts management

Studium na vysoké škole jsem si původně vybrala kvůli zájmu o kulturu a snaze porozumět jejímu fungování. Postupně mě ale posunulo mnohem dál, než jsem čekala. Naučilo mě vidět kulturu v širších souvislostech a přemýšlet o ní ne jako o izolovaném oboru, ale jako o komplexním systému propojeném s ekonomikou, politikou i médií.

Právě díky tomuto pohledu jsem se začala víc zajímat o to, jak se o věcech píše a jakou roli v tom hrají média. Od kultury jsem se tak přirozeně dostala k mediálním tématům a objevila další obor, který dnes zkoumám z nové perspektivy.

Důležitou zkušeností pro mě byly také zahraniční výjezdy. Studovala jsem v Nizozemsku a Řecku, kde je výuka výrazně odlišná. Je tam kladen mnohem větší důraz na mluvení, formulaci vlastních názorů a aktivní zapojení do diskuse. Právě tato zkušenost mě posunula nejen akademicky, ale i v sebevědomí a schopnosti jasně artikulovat vlastní myšlenky.

Vysoká škola mi tak nedala jen znalosti a kontakty, ale především nový způsob přemýšlení – a chuť znovu a znovu objevovat další obory z jiné perspektivy.

SÁRA BRÁCHOVÁ
Newton University, bakalářský
titul v oboru Marketing
a Brand Management

Díky Newton University jsem měla možnost vyjet v rámci zimního semestru na Erasmus do Lyonu na EKLIA School of Business, kde jsem strávila tři měsíce intenzivního studia. Už na samotném začátku pobytu jsme měli společné adaptační aktivity, které nás jako kolektiv velmi sblížily a pomohly vytvořit přátelské a spolupracující prostředí.

Velmi jsem ocenila přístup k výuce. Při některých hodinách byl striktně zakázaný mobilní telefon, což nás nutilo více se soustředit při výkladu učitele, zároveň se však moderní technologie využívaly smysluplně. Například při konkrétních úkolech jsme s nimi aktivně pracovali. Výuka tak byla vyvážená a efektivní.

Velký důraz se kladl na praxi. Pracovali jsme s reálnými zadáními, hledali konkrétní firmy a dělali průzkumy trhu atd. Každý týden jsme prezentovali a ne vždy byl prostor se dopředu připravit. Díky tomu jsem se naučila větší spontánnosti, pohotovosti a jistotě v projevu.

Učitelé kladli důraz na týmovou spolupráci, takže se každý musel aktivně zapojit a nést odpovědnost za společný výsledek. Naučila jsem se toho opravdu hodně, nejen po odborné stránce, ale i lidsky.

Přestože se o Erasmus často mluví spíš jako o „flákání“, pro mě to byla velmi intenzivní a přínosná zkušenost. Určitě bych ji doporučila každému, kdo chce vystoupit ze své komfortní zóny, získat nové dovednosti a posunout se jak studijně, tak osobnostně.

JAKUB ŠVIDEK
Fakulta sociálních věd UK,
bakalářský titul v oboru
politologie a mezinárodní vztahy

Vysoká škola mi dala spoustu přátel a skvělých zážitků, které mám zejména díky Politologickému klubu

FSV UK. Během studia jsem potkal spoustu spolužáků a učitelů, kteří mi jsou velmi cenným přínosem v osobním i profesním životě. Celkově mi studium na Institutu politologických studií FSV UK poskytlo obrovský rozhled a možnost širokého uplatnění na pracovním trhu.

Již díky zmíněnému Politologickému klubu jsem si také mohl vyzkoušet, jaké to je být ve vedení studentské samosprávy a v úzkém kontaktu s vedením institutu a fakulty. To přineslo cenné zkušenosti, které již nyní uplatňuji v profesním životě.

ZDENĚK TOMÁNEK
Jazzcampus Basel, magisterský
titul v oboru Master in
performance, saxofon

Jedna z prvních věcí, na kterou si vzpomínám, je to, jak mi dlouhodobý pobyt v zahraničí poskytl zcela nový

pohled na zem, ze které pocházím. Vzpomínám si na to jako teď, na vlny pocitů a myšlenek, které dávaly novou váhu věcem, které jsem bral dříve jako samozřejmost, ale zároveň na zpochybňování jevů, kterých jsem si předtím třeba ani nevšiml. Po třech letech jsem měl téměř pocit, jako bych se začal vracet do trochu jiného místa. Ne horšího či lepšího, jiného.

Co se školy týče, měl jsem obrovské štěstí, že jsem měl možnost studovat s jazzovými muzikanty, které jsem už dávno předtím denně poslouchal, obdivoval, miloval. Vylíčit hloubku přínosu, který pro mě jako člověka mělo strávit čas ponořený v hudbě či konverzaci s těmito lidmi, mi bohužel momentálně nedovoluje ani můj literární talent, ani deadline odeslání tohoto textu. Co však mohu sdílet, je následující: každý z muzikantů, kterého považuji za výrazně se odlišující svou originalitou od ostatních, měl velmi odlišný přístup k sebevzdělávání a sdílení informací se studenty, odpovídající jeho osobnosti. Co všechny sto procentně spojovalo, byla vroucí láska a zápal k hudbě.

Poslední a možná nejdůležitější jsou samozřejmě spolužáci a lidé, které potkáte. Hudebníci ze všech kontinentů, se kterými v přítomném okamžiku navzájem sdílíte sami sebe. Beze slov, skrze improvizovanou hudbu. A pak za použití slov večer venku u řeky. ●

PRO PŘEDPLATITELE NA RESPEKT.CZ
VÍCE EXKLUZIVNÍHO OBSAHU

PODCAST ŽENY XYZ

Potřebuje papež
svaly? Aneb co si
vzít z moderního
„souboje pohlaví“

